

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.459 van 1 juni 2017
in de zaak A. 222.102/XIV-37.407**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Harry Hendrickx
 kantoor houdend te 2390 Malle
 Hoge Warande 10/A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 april 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 184.628 van 29 maart 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 9 mei 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De uiteenzetting die verzoeker in het eerste middel geeft om aan te tonen dat niet zou zijn voldaan aan de intrektingsvoorwaarden bedoeld in artikel 55/3/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) raakt de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. In tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middel aanvoert, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest wel uitspraak gedaan over zijn nood aan subsidiaire bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herhaalt in het bestreden arrest de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing en besluit dat verzoeker dit motief op geen enkele wijze weerlegt. Met het louter herhalen van de grief die hij reeds voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, maakt verzoeker thans geen schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk. In de mate dat verzoeker een nieuwe beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming beoogt, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State, zoals bij de behandeling van het eerste middel reeds werd gesteld, als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op een juni tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams